

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/420/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313232066
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313232066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci navrhovateľa: SATRO s.r.o., Bratislava, Polianky 9, IČO: 31 335 161, zastúpený advokátskou spoločnosťou: STANO a partneri s.r.o., Bratislava, 1. mája 16, proti odporcovi: K. Z., nar. XX.XX.XXXX, Z., I. XXX/XX, o zaplatenie 343,20 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17C 71/2014-28 zo dňa 22. apríla 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh zamietol a odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 52 ods. 1 až 4, 40 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného k 08.09.2011, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, 2 písm. a) a ods. 4, § 8 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 40 ods. 1, 2 OZ, § 101 O.s.p. vecne odôvodnil tým, že navrhovateľ v tomto záväzkovom vzťahu vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, odporca vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Vzhľadom k tejto skutočnosti sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Z priloženej zmluvy ani z ďalších listinných dôkazov nevyplýva, za akých cenových podmienok bolo dohodnuté poskytovanie služieb. V článku III zmluvy je uvedené, že „Účastník je povinný užívať službu v rozsahu ponúk podľa špecifikácie služieb po dohodnutú dobu a nevykonať žiadny úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy, respektíve k ukončeniu poskytovania služby pred uplynutím doby časovej viazanosti.“

Z predložených listinných dôkazov zo strany navrhovateľa nevyplýva, či a v akej výške je odporca dlžný navrhovateľovi za poskytnuté služby, nevyplýva, že by mu dlh vznikol za mesiace máj až september 2013 a to vo výške 80,50 eur za poskytnuté televízne služby a vo výške 91,10 eur za poskytnuté internetové služby. Navyše navrhovateľ doložil k návrhu cenník služieb platný od 1.2.2013, respektíve od 16. 4.2013, pričom nepreukázal, že s týmto novým cenníkom bol odporca oboznámený, že by s ním súhlasil, nakoľko dohoda o cene je jednou z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že nie je možné vykladať článok III zmluvy tak, ako to urobil navrhovateľ. Podľa tohto článku má navrhovateľ právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, pokiaľ účastník ukončí zmluvu predčasne, t. j. pred dobou viazanosti. V prípade spotrebiteľských vzťahov je potrebné

klásť dôraz na účinky ukončenia zmluvy, t. j. v prípade, že by k ukončeniu zmluvy došlo pred dobou viazanosti, v danom prípade pred 30.9.2013. Vzhľadom na žiadosť o zrušenie zmluvy však vyplýva, že k ukončeniu zmluvy požiadal navrhovateľ práve ku dňu 30. 9.2013, t. j. ku dňu, do ktorého bol dohodnutý zmluvný vzťah. Z uvedeného vyplýva, že odporca neukončil zmluvu skôr, ako sa dohodol s navrhovateľom, účinky ukončenia platnosti uzavretej zmluvy nastali ku dňu, ktorý si vzájomne účastníci dohodli ako deň, do kedy sa zmluva uzatvára. Zo skutočnosti, že žiadosť o ukončenie zmluvy bola navrhovateľovi doručená pred uplynutím doby viazanosti, nie je možné vyvodiť porušenie zmluvy zo strany odporcu. Logickým výkladom uvedeného článku je možné dospieť jednoznačne k jedinému záveru, a to, že odporca sa zaviazal, že bude služby od navrhovateľa využívať do 30.9.2013, čo aj dodržal. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že 13.8.2013 požiadal odporca o zrušenie zmluvy (navyššie z dôvodu zmeny bydliska). Súd poukazuje na to, že ustanovenia zmluvy je nutné v pochybnostiach vykladať v prospech spotrebiteľa, preto vzhľadom na uvedené navrhovateľovi nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, z ktorého dôvodu v tejto časti súd návrh zamietol. Takto koncipované znenie článku III zmluvy súd považuje za klamlivú obchodnú praktiku, nakoľko takéto znenie citovaného článku môže viesť odporcu do omylu, pričom by odporca pravdepodobne k ukončeniu zmluvy predčasne nepristúpil, keby vedel, ako bude navrhovateľ vykladať znenie tohto článku. Súd nevyhlásil uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pretože posúdenie výšky zmluvnej pokuty a porušenie povinností nebolo možné posúdiť s ohľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu, keďže navrhovateľ nepreukázal v ďalšom ani porušenie zmluvnej povinnosti, ani nezaplatenie služieb.

Vo zvyšnej časti za poskytnuté televízne služby a internetové služby súd návrh taktiež zamietol, nakoľko navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že odporca mu nezaplatil za tieto služby za obdobie máj až september 2013, navyše súd nemohol posúdiť požadovanú sumu za poskytované služby, nakoľko navrhovateľ doložil k návrhu len cenníky platné od 02/2013 a 04/2013, ktoré jednostranne zmenil. Súdu nie je jasné, či tieto ceny boli navýšené alebo naopak znížené, nakoľko medzi listinné dôkazy neboli doložené aj cenníky platné v čase uzatvorenia zmluvy. V každom prípade dohoda o cene je podstatnou náležitosťou každej spotrebiteľskej zmluvy, a spotrebiteľ, odporca musí byť o týchto cenách vždy vopred informovaný, pričom navrhovateľ nepreukázal, že zmenu cien za poskytované služby nejakým spôsobom oznámil odporcovi. V spotrebiteľských vzťahoch nie je možné jednostranne meniť ceny a to len jednoduchou zmenou cenníka, pretože dohoda o cene, resp. dohoda o jej zmene, musí byť uvedená priamo v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 40 ods. 2 O.z. písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Podľa zásad gramatického a doslovného výkladu toto pravidlo správania by znamenalo, že stačí právny úkon urobiť v písomnej forme a aj na jeho zmeny a zrušenie sa pod sankciou neplatnosti vyžaduje písomná forma. Toto ustanovenie však treba interpretovať v spojitosti s odsekom 1 a z neho možno vyvodiť, že písomne uzavretá dohoda musí byť predpísaná zákonom alebo dohodnutá účastníkmi úkonu. Iba na takúto písomne uzavretú dohodu sa vzťahuje odsek 2, a preto ak je dohoda urobená písomne bez toho, aby sa o tom účastníci úkonu výslovne dohodli, na jej zmenu alebo zrušenie sa nevyžaduje písomná forma. Nedodržanie formy, ktorú vyžaduje zákon, spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Táto neplatnosť je absolútna a súd na ňu prihliada ex officio. Vzhľadom na § 40 OZ potom vyplýva, že medzi účastníkmi konania nebola dohodnutá žiadna zmena ceny poskytovaných služieb. Vzhľadom na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, súd návrh zamietol, pričom v konaní rozhodol postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

O trovách konania súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporcovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich náhradu neuplatnil a žiadne mu ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alternatívne, aby rozsudok ktorým odporca bude povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 343,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 343,20 eur od 02.12.2013 do zaplatenia a nahradí navrhovateľovi trovy konania. Ako odvolacie dôvody uviedol § 205 ods. 2 písm. a), b) O.s.p. teda, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. Tvrdenie súdu o typovej zmluve nemožno považovať podľa názoru odvolateľa za úplné a správne z dôvodu, že dĺžku časovej viazanosti zmluvy určuje primárne vždy samotný spotrebiteľ a navrhovateľ ho v tejto skutočnosti žiadnym spôsobom neovplyvňuje ani neobmedzuje a zároveň taktiež nevyklučuje možnosť dojednať

priamo v zmluve inú výšku zmluvnej pokuty. V samotnej zmluve v článku III. sú možnosti uzavrieť zmluvu s časovou viazanosťou a bez časovej viazanosti, pričom sám odporca si určí ktorú možnosť využije. Zároveň poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepožaduje plnú výšku zmluvnej pokuty za nedodržanie viazanosti. Navrhovateľ sám už vo svojom návrhu moderoval výšku zmluvnej pokuty na výšku istiny za poskytnuté služby. Poukázal na samotný inštitút zmluvnej pokuty, ktorý predstavuje zákonný zabezpečovací inštitút, ktorý má prinútiť dlžníka plniť riadne a včas v prípade, ak nastane takáto povinnosť a na ktorú má veriteľ nárok zo zákona. V prípade, ak sa súd domnieva, že zmluvná pokuta je neprimerane vysoká mohol ju súd znížiť na výšku istiny, ktorú odporca bol a je povinný uhradiť. Odvolateľ vytýkal súdu, že sa nevysporiadal s otázkou neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty, čo je základom pre určenie, či ide o neprimeranú podmienku v spotrebiteľských zmluvách. Pokuta je podľa odvolateľa primeraná, pretože vyjadruje súhrn súm za poskytnutú službu 17,50 mesačne, čo predstavuje za 24 mesiacov viazanosti 420,- eur pričom odporcovi boli poskytnuté aj zariadenia v hodnote 5.280,- Sk/175,26 eur. Súd sa nevysporiadal ani s otázkou, že daná zmluvná podmienka vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvnej strany v prospech spotrebiteľa, čo by spôsobovalo jej neprimeranosť. Dôvodil tým, že podľa § 44 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách je poskytovateľ oprávnený zaviazat fyzickú osobu na poskytovanie služby maximálne 24 mesiacov, pričom vždy musí spotrebiteľovi umožniť aj nižšiu dobu podľa typovej zmluvy to umožnené bolo a aj je. V čase uzatvorenia a trvania zmluvy platil zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorý nestanovoval žiadne dĺžky viazanosti, pozná pojem sankcia kedy negatívne vymedzil kedy podnik nemôže sankciu voči účastníkovi uplatniť. Ďalej odvolateľ dôvodil, že v zmysle nového zákona č. 351/2011 Z.z. má odporca právo odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejnej služby bez sankcii.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „O.s.p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/71/2014 je zaplatenie istiny 343,20 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa žalobu zamietol. Navrhovateľ podal odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v danom prípade ide o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kedy je dôvodné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, s ktorým záverom sa stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na toto rozhodnutie poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd však dodáva nasledovné.

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa a ním vybraný účastnícky program a služby. Odporca ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluve a všeobecných podmienkach preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka i čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že odporca ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na navrhovateľovi ako dodávateľovi. Navrhovateľ ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú.

Dohoda o zmluvnej pokute je obsiahnutá priamo v zmluve (bod III.) Z bodu III. zmluvy vyplýva, že účastník je povinný užívať službu po dohodnutú dobu a nevykonať žiadny úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy, resp. k ukončeniu poskytovania služby pred uplynutím doby časovej viazanosti. V prípade porušenia zmluvných povinností je účastník povinný zaplatiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur v prípade služby TKR a v prípade služby prístupu do služby internet a SATRONet sumu vo výške stanovenej vo všeobecných podmienkach a náhradu škody, ktorá prevyšuje zmluvnú pokutu.

Súd prvého stupňa správne uzavrel, že posúdenie výšky zmluvnej pokuty a porušenie povinností nebolo možné posúdiť, pretože navrhovateľ nepreukázal ani porušenie zmluvnej povinnosti, ani nezaplatenie služieb. Z uvedeného dôvodu preto odvolacie argumenty treba vyhodnotiť ako irelevantné vzhľadom na dôvody zamietnutia žaloby.

S poukazom na vyššie uvedené súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom správne žalobu ako nedôvodnú zamietol. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny vrátane výroku o trovách prvostupňového konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.) podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporca si však náhradu trov odvolacieho konania riadnym návrhom v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.